

Négymillió

2013 október 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

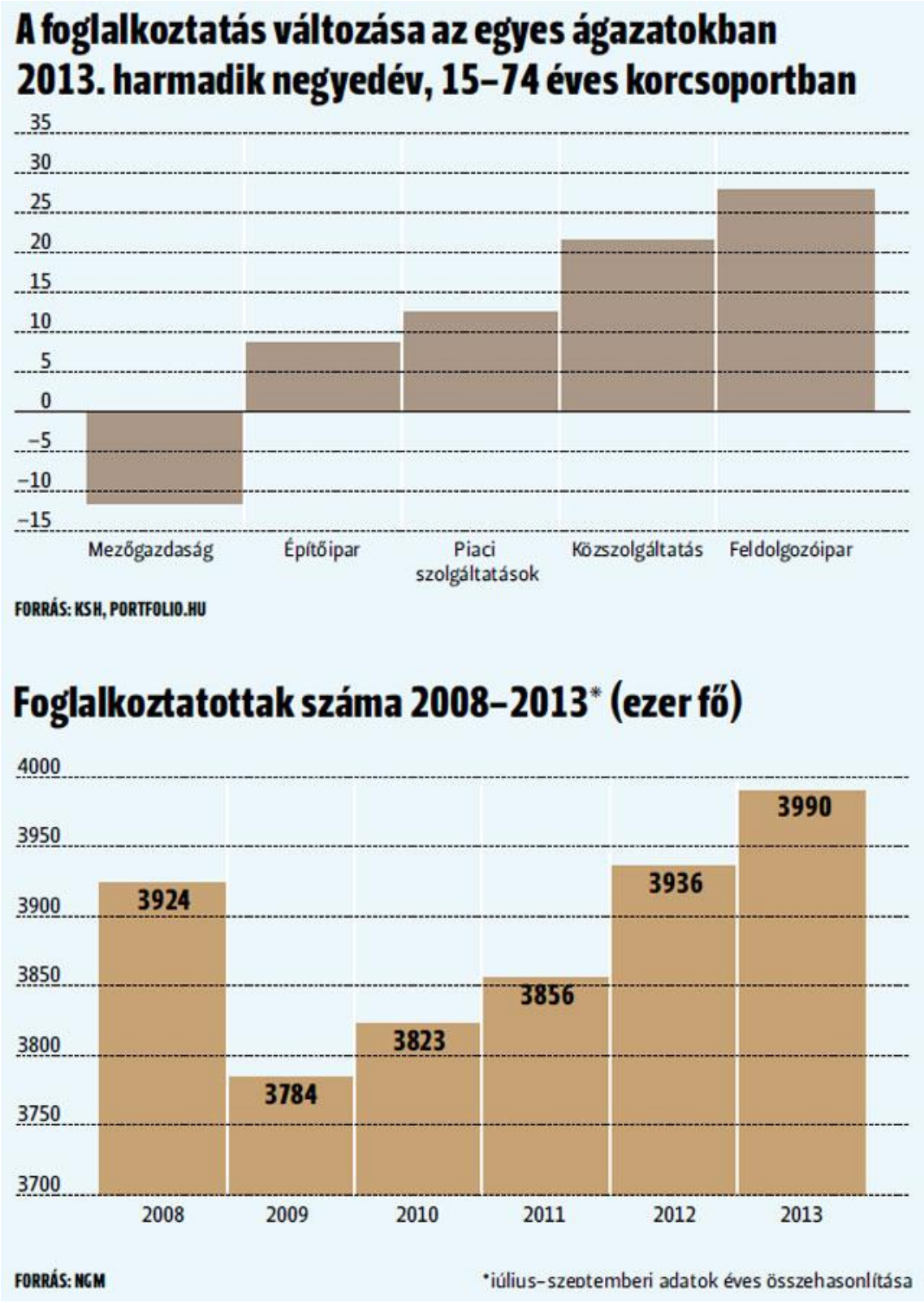
Mérték

Tízezer f? híján ennyien dolgoznak ma Magyarországon, ami huszonegy éves rekordot jelent a foglalkoztatottságban.

A tegnap megjelent, kedvez? statisztikai adatsor els?sorban a két évvel ezel?tt meghirdetett munkahelyvédelmi

akcióterv sikere, amely 700 ezer f?nek segített, hogy megtarthassa állását. Törvényszer?, hogy minden válság után a kilábalás legutolsó jele a munkanélküliség csökkenése, ez következik be most nálunk is. Ha megnézzük a korábbi válságokat, látható, hogy az 1929–33-as krízis után is csak tíz évvel sikerült elérni a válság el?tti munkanélküliségi szintet, ennyi id? kellett ahhoz, hogy a gazdaság bepótolhassa az elveszett munkahelyek számát.

Hazánkban a növekedési fordulat idén végre megtörtént, és már a 2008 el?tti szintet is meghaladja a foglalkoztatási mutató, ám a statisztikák két súlyos problémára is rávilágítanak. Az egyik, hogy a rendszerváltással hirtelen elveszett egymillió munkahelyet szinte lehetetlen visszaszerezni, mert az ország már 2008 el?tt is szerkezeti válságban volt. 1990-ben még háromszázalékos volt a munkanélküliség, és hetven százalék feletti a foglalkoztatottak aránya.

A szocialista nagyvállalatoknál csak papíron létez? munkára bejelentett, alacsony képesítés?, úgynevezett vattaembereknek azóta sem sikerült integrálódniuk a kapitalista munkaer?piacon.

A mai munkanélküliek több mint fele egy éve vagy annál régebben keres munkát, zömük még általános iskolai végzettséggel sem rendelkezik. Többek között nekik szól a télre meghirdetett közmunkaprogram, amelyben a 200 ezer részt vev? jelent?s része „alapkompetencia-képzésben vesz részt, illetve a hetedik és a nyolcadik osztály elvégzéséhez próbálják ?ket felzárkóztatni”. 23 évvel a rendszerváltás után! A közfoglalkoztatás havonta átlagosan 110 ezer f?nek biztosít munkát, a mostani munkahelyszám-emelkedésnek tehát csak egy része f?z?dik az államhoz, az új munkahelyek másik részét, csaknem százezret a versenyszféra ad. A másik nagy tanulság, hogy az ország területileg is megosztott, és a leszakadt rétegek felzárkóztatása egyre nagyobb feladat. A szegényebb

régiókban az államnak sokkal nagyobb arányban kell támogatnia közmunkával a munkanélkülieket: míg Szabolcs-Szatmár-Bereg, Baranya, Hajdú-Bihar és Borsod-Abaúj Zemplén megyében tíz állásból nyolc támogatott álláshely volt, addig az ország északnyugati részében ez az arány csak tíz a kett?höz.

De a lassú kilábalás legf?bb oka, hogy Magyarországon ma még mindig nagyon gyenge lábakon áll a hagyományos értelemben vett középvállalati szektor, amely beszállítási lehet?séget adhatna a honi kisebb cégeknek. A rendszerváltás után kialakult a külföldi nagyvállalatokból és a magyar kisvállalatokból álló torz, duális gazdasági szerkezet. Az el?bbi sok külföldi befektetéssel kevés munkahelyet teremtett, az itt megtermelt profitot zömében hazaviszi, és a lehet? legkevesebb magyar beszállítóval dolgoztat. A másik alig kap hitelt a bankoktól, napi forgóeszköz-problémákkal küszködik, de a foglalkoztatottak közel kétharmadának ad munkát.

A következ? fejlesztési terv ezen az aránytalanságon javítana ezermilliárd forintot elkülönítve munkahelyteremtésre. Ma azonban a kis- és középvállalatoknak még szinte kizárólag a jegybank élénkít? programja adhat megfizethet?, új forrást beruházásra, fejlesztésre. Az összesen 2750 milliárd forintos (!) friss t?keinjekciót kamatmentesen kapják a bankok, hogy legfeljebb kétszázalékos kamaton hazai kis- és középvállalatoknak helyezzék ki. Új munkahelyeket ugyanis csak ez a szektor lesz képes a jöv?ben létrehozni. Mert magunkra vagyunk utalva, és mert a külföldi m?köd? t?ke neoliberálisok által szajkózott lufija már rég kipukkadt.

Szabó Anna - mno.hu

Ajánló